

කොතමිත් පටන් ගන්නදැයි හිත හිතා හිටින විට මගේ පිහිටීම ආවේ තවත් හිත රචකයෙකි. රචි සිරවර්ධන මෙතක මව් බිමේ දී හිත රචනය පිළිබඳ සම්මානයක් ලද බවත් ඇසිමි. මා අල්ලා ගත්තේ ඔහු මෙහිදී ලියුවකි.

"කැරැක නිර්මාණයක් කළ පසු රසිකයාට ඒ පිළිබඳ කතාවට ඉඩ සලසා නිර්මාණකරුවා නිකමට සිටීම අප පිලිගත් සම්ප්‍රදායක් වෙයි. නිර්මාණකරුවාගේ කතා කරනුයේ නිර්මාණය තුළින් පමණි. එතැන් සිට කතා කරනුයේ රසිකයන් හා විවරකයන් පමණි."

ශ්‍රී ලංකාවේ සම්මානයට පාත්‍රවූ ද රචි සිරවර්ධන සිසිර තරමට මේ රට ජනප්‍රිය වුවකැයි හොඳිනමි. ඔහු මෙන් නොව සිසිර මාස් පතා පතන හා සන්නය පතන ප්‍රකාශන දෙක ඔස්සේ පාඨකයා හමුවට එන ජනප්‍රිය ලේඛකයෙකි. කලාවට සම්බන්ධව සිටින හැම කෙනෙකු පිළිබඳව ඔහු ලියන විස්තර වර්ණනා ද ඒ ජනප්‍රියතාවට රකුලක් වුවකැයි සැක නැත .

ගැමි පරිසරයෙන් උකහාගත් බස් වනවිට හා සිතුව පැනවීම් වලින් (රචි සිරවර්ධන කියන විදියට) ජන කවියෙන් හා ජන ශ්‍රැතියෙන්) පොහොසත් වූ නිර්මාණ ඔස්සේ ජනප්‍රිය හිත රචකයකු වන්නට ද සිසිර සමත් විය. පුද්ගලයකු වශයෙන්ද ප්‍රියමතාප කෙනෙකු වන සිසිර ගායනයෙහි ළා ද සිය හැකියාව වර්ධනය කර ගැනීමට පසුබට නොවන්නකු බව වාසනා විරකෝත්තේ හෝල බාලයන්ගේ හි සැඳපුවත් පෙති ගියේ ය. එය අයුරු කළ මේ ඒ බව ඔහුට පුද්ගලිකව ද උපන්නවුණි.

2010 ඔක්තෝබර් 31 වැනි දා ආන්ද්‍ර මාලිගයේ හිත ගායනයෙන් පසු ඇලෝස්සන්ඩර් රතනලෙන් පිටවන්නට පෙර හමු වූ විට සිසිර ඉවත් විදලියෙන් කළ විස්තරයක් ගැන විචිච්චක් කළ මම මගේ

පුරුකිතෙ (පහන ලිපිය) කියවන්නටත් කිවෙමි. ඔහු එය කියවා ඇති බව ඉන් පසු හොවැම්බර් සන්නයට මහු ලියූ "සාමාරංගේ" නම ලිපියෙන් පෙනී යයි.

මා සාකච්ඡා කරන්නට යන්නේ ඒ ලිපියේ මුල හරයේ දැක්වෙන ඔහුගේ නව විචාර ප්‍රදේශනික ගැන ය. ඒ වචනය බරපතල විය හැකි ය. එනම් යට කී රචි සිරවර්ධනගේ ලිපියේ එන විගුණය හැරුණු විට විචාරකයාගේ කාර්ය භාරය

නිර්මාණකරුවාගේ කාර්යභාරය නිමා නොව නිර්මාණය රසිකයාට හා විචාරකයාට බාර දීමේ නියාය සිසිරට රුචි නොවුවකි. කොටින්ම කිව යුත්තේ සිසිර අපේක්ෂා කරන්නේ රචි සිරවර්ධන "විචාරය නොව ප්‍රශස්තියක්" යයි කී විචාරනාවකි.

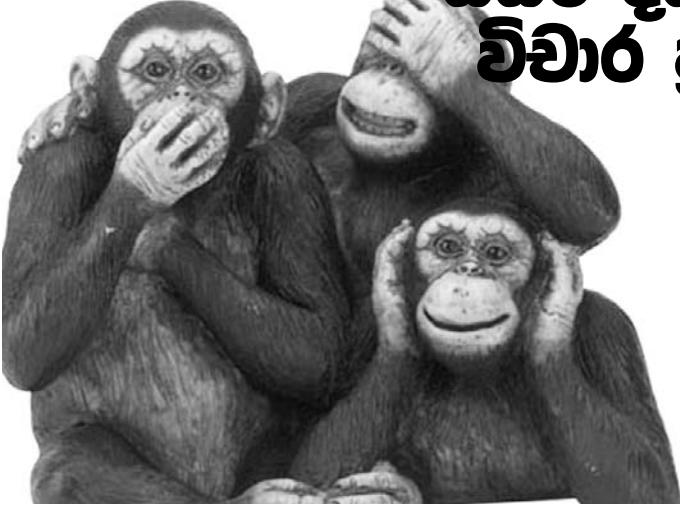
කවරක්දැයි එක එල්ලේ කියන තැන් මට හමුවී නැත. මා කියන්නේ මෙරට සිටින අපේ ලේඛකයන්ගේ ලිපි ගැන ය. සිසිරගේ මතය රචිගේ මතයට පසුබා පටහැකි වූවකි. මෙහින ඔහුගේ වචනයෙන් ම.

"අඩුපාඩු හදාගන්න උනන්දුවක එක බොහෝම හොඳ දෙයකි. - ඒත් ඉතින් ඒ දේවල් ඒ අයට මුණටම කියනවා ඇරඹන්න පන්තර වූව විටායින් පුරවන්න නම් අයට උනන්දුවක් නැ. හොඳ දෙයක් නියෝගවනම් එක අතින් අයත් දැනගන්න එක වර්තවා... මෙහෙයවීම හොඳ දේ තිබුණත් තිබුණා එකම එක වැරදිද අල්ලෙන අය සමත් කරන්න දැනෙන අය නැත්තට ම නැති කරලා දැනවා. ඒ විතරක් නෙවේ -පොසිටිව් විදියට බලන අයට මිනිස්සුන්ව අත්දැකවයා කියලා හෝදිනාත් කරනවා."

සිසිරගේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශය හෙවත් ප්‍රශස්තිය මේ උපුටා දැක්වූ විකේන් ගොනු කර ගත යුතු ය.

මේ කියන ප්‍රතිපත්තියට පසුබිම කර ගන්නා හරික නොහොත් හේතු සාධක ගණනාවක් ද ඒ ලිපියෙන් අල්ලා ගත හැකි ය. ඒ ටික වෙන්වෙන්ව සඳහන් කළ යුතුය.

- 1 මේ රටවල් දියුණු වෙලා තියෙන්නෙ කොහොමද?
- 2 මේ රටේ තමන්ට ලැබෙන පහසුකම් විදියට අමාරුවෙන් කාලය මුදල් ඉතිරි කරගෙන තමන්ගේ සතුටට කරන අභියාසා වැඩවල අඩුපාඩු
- 3 මේ අඩුපාඩුම ලිය ලියා පොරක් වෙන්න අපට ඕනෙ නැහැ
- 4 අපි ප්‍රච්චි උදවිය - පණ්ඩිත හොඳ්ලත් නෙවෙයි
- 5 අපේ හිතට දැනෙන දෙයක් ඒ අනුණා විදියට ලියන්න කියන්න අපි කාටත් බයවෙන්නවත්, කාගෙන්වත් අවසර ගන්නවත් ඕන නැ.
- 6 මෙහෙවා වුණත් වැඩක් කරන්න ගියාම විවේචන එනවා. ඒවායින් ගත යුත්ත අරගෙන අපි අපේ

ගමන ගියාම හරි

උපුටාගත් කොටසේ අනුදායක් නොවන වැදගත්ම කරුණක් ඇත . ඒ - "පන් ටිකක් ආවේගශීලී වෙලා වගේ." යන්නයි. එය කියවිය යුත්තේ ඉහතින් අංක 3 යටතේ එය "පොරවල් වෙන්න අපට ඕන නැහැ" යන්නෙන් එක්කය. "අපි ප්‍රච්චි උදවිය - පණ්ඩිත හොඳ්ලත් නොවන ගියා" ය.

රචි සිරවර්ධනගේ ලිපිය මතක් කළ යුත්තේ මෙතෙකදී ය. ඒ කරුණු දෙකක් ගියා ය. එනම් ඔහු සිසිරට අවවාදයක් ලෙසින් පවසන කරුණා ය. එය උපුටා දක්වමි.

"ගීත සියයක් රචනා කරනවාට වඩා සතුටු විය හැකි මට්ටමේ ගීත 25ක් රචනා කිරීම වඩා වැදගත් බව කියමි. ඊට දැඩි ඉඩසීමක් හා අනන්‍යයක් කාලයක් අත්පෑ වේ. එම ස්වභාවය වචන වර්ධනය කර ගැනීමට සහතික කරමට සිසිරගේ ඉදිරි ගමන සාර්ථක වන බව මගේ හැඟීමයි"

රචි උපදෙස් දෙන්නේ සිසිරගේ හිත රචනාව ගැන ය. ඒ මා හොඳින්ම විචාරයමි. එනම් මම සාහිත්‍යය හැරෙන්නට සාහිත්‍ය කලා විවේචනයට යොමු වී කලත් ගත කළ පුද්ගලයෙකුම. විචාරක නොකියා මගේ විවේචන ගියා උරුණා වූ බවද වචනකු මා විසින් සැසිපතා "දිගමිණ" පත්තරයට ලියා ගෙන ආ විවේචන තීරය හච්චත්තට සමත් වූයේ සිසිර උපදින්නටත් කලින් බව පමණකි මම. මා එයින් කම්පාවට පත් නොවූ බව සඳහන් කළ යුත්තේ රචි සිරවර්ධන කියූ අර "ස්වභාවය විනය වර්ධනය" කර ගැනීමට සිසිර අපොහොසත් වූ හැටි මුල පටන් කීව යුතු ගියාය.

වරක් මගේ මිතුරකු රචනා කළ ගීතයක් ගැන ලියන්නෙයි ඔහු මගෙන් ඉල්ලා සිටියේ ය. හොතේරන වැඩකට අත ගසනවාට වඩා දන්නා කෙනෙකුට පැරවීමේ සුදුසු බව තීරණය කළ මම ඒ ගැන ලිවීම සිසිරට බාර දුනිමි. සිසිර මගේ ඉල්ලීම අනුව ගීතය ගැන ලියූ බව කතාවේදීම සඳහන් කරමි. ඔහුගේ හි තැරැව් පිළිකැවන උත්සවයේදී පහන ඇල්වීමට මගින් ඇරැයුම් කළ බව ද කතාදැනාපුර්වකව සඳහන් කරමි. ඉන් පසු ඒ ගැන ලිවිය යුතු යයි සිතුවත් ආයතන් අර හොඳින්ම හි බැඳුම ගැන නොලියා ගීත රචකයා ගැන ලියමින් මම සන්නයට සිසිර ගැන ලිපියක් ලියුවෙමි. එහිලා අවධාරණය කළේ සිසිර විවේචනයට මරොත්තු දෙන - එයින් ගත යුතු දේ ගනිමින් ඉදිරියට යාමට සමත් ගීත රචකයකු බවය. මා එසේ ලියුවේ ඔහු විසින්ම මට විස්තර කරන ලද අවස්ථාවක් අනුසාරයෙනි.

මා විසින් එසේ මුරුංගා අත්වත් නබන ලද සිසිර දියානායක අත්ත කඩාගෙන බිමට පතින්නට වැඩි දොහක් ගත වූයේ නැත. එසේ වූයේ රචි සිරවර්ධන ගේ ලිපිය පළ වූ පසු ය. එය සන්නය පත්තරයේ

පළ වූයේ 2008 සැප්තැම්බර් කලාපයේ ය. රචි සිරවර්ධන අපේක්ෂා කළ ස්වභාවය විනය වර්ධනය දක්නට නොතිබිණි. සිදු වූ දේ නිවැරදිව කිව හැක්කේ සිසිර දියානායකටම පමණි. මා දන්නේ මට වාර්තා වුණු හරය විනයය. ඒ දන්නා හරයට අනුව සිසිර රචි සිරවර්ධනට පමණක් නොව තවත් අයට ද සුද්ද සියලුන් බැණ වැදුණේ ය. වචන මා සමඟ නොතිබිවත් ඒවා ලුණු ඇඹුල් සහිත වචන බව හමි මට දන්නට ලදී.

රචි සිරවර්ධන විසින් ගීත රචකයකුට අවශ්‍ය යයි කියන ලද සුදුසුකමක් හැකි බව සිසිරගේ ප්‍රතිචාරයෙන් සනාථ කරනු ලැබිය. විචාරකයකු - විවේචකයකු - වශයෙන් තිබිය යුතු මූලික ගුණාංගයක් ද වන ඒ ස්වභාවය

සිසිර දියානායකගේ විචාර ප්‍රශස්තිය

මා සිතන ආකාරයට මෙහි වෙසෙන අනෙක් කලාකරුවන් අතුරින් වැඩි දෙනා වුවත් විවේචනය නුරුස්සන හැනට වැටී ඇත. සිසිරගේ ප්‍රවේශය මෙරට අපේ කලාවටත් කලාකරුවාටත් අහිතකරය - හානිකරය. එක් අතකින් කලාවත්ක නිර්මාණයක අගය මැන බැලීමක් - ගුණ දෝස් විවේචනයක් නැති විට එය දියුණුවට බාධාවකි.

එබඳු පුද්ගලික අභිවිචාර කඩ වලින්ගෙන් නොවේ. විචාරකයා අවධානය යොමු කරන්නේ ජනතාව ඉදිරියට පත්වන නිර්මාණ කෙරෙහිය. රචිට පෙන්වනවා නම් ඒවා විවේචනයෙන් හා අහිතකර විදියක ප්‍රතිචාරයෙන් පසන් කර ගැනිය නොහැකි ය. එනම වසන් කරන්නට අවශ්‍ය නම් තමන්ගේ සතුටට කරන දේ තමන්ටම සීමා කර තබා ගත යුතු ය. සිසිර කියන ඒ නිර්මාණ කොඩිබක පවතින්නේද යන්න කිව නොහැකිය. කිමට තබා ඇදැහීමට පවා සිහිබඳු නොසිතනු ද ඇත .

මේ රටවල් දියුණු වෙලා තියෙන්නේ කොහොම ද?

සිසිරගේ යට කී ලිපියේ එන ප්‍රශ්නයකි. එහි අර්ථය සිතා ගත හැක්කේ අනුමානයෙනි. මා අනුමාන කරන විදියට සිසිර කතා කරන්නේ ඕස්ට්‍රේලියාව බඳු අපර දිග රටවල් ගැන ය. අපි මේ රට ගැන පමණක් කතා කරමු. සාහිත්‍ය කලාව ගැන පමණක් නොව අනෙක් හැම අංශයක්ම නිර්භයව නිර්දය ආකාරයට විවේචනය කිරීමේ නිදහස මේ රටේ ඇත. මේ රටේ නාට්‍යය ඇතුළු අනෙකුත් කලා විර්ධනයට ඒ විවේචනය රැකුලක් වූ බව පිළිගත යුතු ය. අප කරන දේ විවේචනය කරන්නට එන - වරදක් ඇතොත් පුද්ගලිකව කියා නොදැක් කිව හැකි නම් හඬ නගා කියන්නෙයි කියන කෙනෙක් නැත . එනමේ සිහිවත් අගන කෙනෙක් ද නැත . සිසිරගේ අවධාරණය මෙබඳු කලා මාර්ගයක් ගැන ද යන්න පැහැදිලි නැත .

පාප් වනන්සේ පැමිණි විට උන් වනන්සේගේ මතයට එරෙහි වන්නේ එළිමටම විවිධ ආණ්ඩු ප්‍රදර්ශනය කමමින් විවර්ධය පළ කලහ. එය විවේචනය කරවත් පියවරක් ඉදිරියට ගෙනයාමකි. ලොව කවර පෙදෙසක සිදුවෙමින් ගැන වුවද විවර්ධය පළ කරන රැස්වීම - පෙළපාලි - අන් රටක මෙතරම් දක්නට ඇතැයි නොසිතමි. එබඳු අවධාරණය ලැබෙන්නේ විවේචනයට ඇති පුර්ණ නිදහස ගියා ය.

සිසිර කියන මේ රටවල් ලොව ඇති දියුණුව ගැන සිතන විට තවත් අවධාරණය කළ යුතු කරුණක් ඇත . විවේචකයෝ මෙරට නිෂ්පාදනය වන නාට්‍ය ගැන කිසිම දී මා විසින් කිම කරුණා කලින්ද පෙන්වා දෙනු ලැබිය. මෙහි රන දක්වන නාට්‍ය වලින් පිලිබිඹු වන දියුණුව හා උසස් තත්වය ගැන සලකා ඒවාට සම්බන්ධ වූ කලාකරුවන්ගේ උපදෙස් ලොව ගැනීමට අපේ කලාකරුවන් පුරුදු විය යුතුය. එසේ ලොව ගන්නට නම් තමන්ගේ දක්ෂතා සහ නිර්මාණ ද වැඩි දියුණු කර ගැනීමේ අවශ්‍යතාව පිලිගත යුතු ය. එබඳු පුද්ගලික විවේචනයට බිය වන්නේ නැත . විවේචනය අගය කරන්නේ ය. එයින් තම වරද හරිසැකයා ගැනීමට ම. සොයා ගන්නේ ය.

රචි සිරවර්ධනගේ විවේචනය ගියා කියුණු සිසිර දියානායක ගත් මග යාම ඒ කලාකරුවන්ගේ පිලිවෙල නොවේ. මා සිතන ආකාරයට මෙහි වෙසෙන අනෙක් කලාකරුවන් අතුරින් වැඩි දෙනා වුවත් විවේචනය නුරුස්සන හැනට වැටී ඇත . සිසිරගේ ප්‍රවේශය මෙරට අපේ කලාවටත් කලාකරුවාටත් අහිතකරය - හානිකරය. එක් අතකින් කලාවක්ම නිර්මාණයක අගය මැන බැලීමක් - ගුණ දෝස් විවේචනයක් නැති විට එය දියුණුවට බාධාවකි. අනෙක් අතට විවේචනයට නොදැර නොවන කලාකරුවා කරන වැරදි මග කළ යුතු බව වටහා නොගන්නට ඉඩ ඇත . මගේ ලිපිය ඒ දෙපැත්තටම යම්බඳු සේවියක් ඉටු කිරීමට සමත් වනු ඇතැයි සිතමි. සිය සුපුරුදු ස්ථාවරය මදක් හෝ ලිහිල් කොට මෙය කියවා යමක් අරගන්නට සිතුවහොත් සිසිරටත් එයින් වැඩක් වනු ඇත.

ගොහොත් සංයමය - ශික්ෂණය - සිසිරට නොමැති බව ද ඔහුගේ සාරාංශයක්ම ලිපියෙන් ද පෙනී යයි. යට කී ආවේගශීලී වීම සහ පොරවල් බඳු වචන යෙදීමෙන් සිසිර ඉස්මතු කරන්නේ ඒ මිදිපාඩුව යැදිබලනවා ය.

සිසිරගේ ලිපියෙහි එන "අත්දැකවනවා" කියන වචනයට අර්ථය නොවන්නකි. විවේචනය ගීත රචනය වාගේ රසභාව ජනනය සඳහා කළ යුත්තක් නොවේ. විවේචනය සනු -රුස භාව - විගුණකොට හදුනාගැනීමට, ඇතැම්මට සෘජුත අත්දැකීම - මගපෙන්වීමකි. විචාරකයා රචි සිරවර්ධන නිර්මාණකරුවාගෙන් අපේක්ෂා කරන ස්වභාවය විනයවත් වඩා සංයමයක් ඇතිව ගියා කළ යුත්තකි. නිර්මාණකරුවාගේ ප්‍රයත්නය වචන කිහිපයකින් වැරදි කිරීමේ ශක්තියක් විවේචකයාට ඇත . ඒ ගියා ඔහු විනය ගත යුත්තේ භාව ජනනයට බර නොවූ - වචන ය - වගන්තිය. ඒ අතින්ද සිසිර පළකරන්නේ දුබලතාවකි.

නිර්මාණකරුවාගේ කාර්යභාරය කිමා කොට රසිකයාට හා විචාරකයාට බාර දීමේ නියාය සිසිරට රුචි නොවුවකි. එනම් දෙන්නා දෙපැත්තට ඇදැකි. කොටින්ම බව යුත්තේ සිසිර අපේක්ෂා කරන්නේ රචි සිරවර්ධන "විචාරය නොව ප්‍රශස්තියක්" යයි කී විචාරනාවක් නොහොත් විස්තරයයි. රචිගේ විචාරයෙන් සිසිර කෝපවීමට වූයේ ඒ විදියේ ප්‍රශස්ති ගායනයක් රචිගෙන් නොහැකරුණා ගියා ය. රචි විසින් ලියන ලද විචාරය වුවද ඉවසිලිවත්ත නිර්මාණකරුවකු විසින් බැරැරුම් විදියට සලකා කල්පනාවට නාපථ කළ යුතු කරුණ ගණනාවක් සහිත වූවකි.

රචි විසින් කඩ කරන ලද සිසිරගේ තවත් සිල්පයක් ඇත . ඒ දුබලතා මුණටම කිම ය. මුගට කියන විට එය දැනගන්නට ලැබෙන්නේ නිර්මාණකරුවාට පමණි. එහි වරදක් නැත . ඒ මුණට විචාරයේ අරමුණ පුද්ගලිකව නිර්මාණකරුවාට උපදෙස් ලීම නොවන බව සිසිර දියානායක දන යුතු ය. විචාරකයා වග කියන්නේ පොදු රසික ජනතාවට ය. ඔහු විසින් ජනතාව ඇමතීමට සුදුසු මාර්ගයක් නොවනනු ලැබේ. හැතහොත් සිසිර සීමා වූ මාර්ගයක් ඇත . එබ වි දැන දැනම සිසිර පහවන ගිනි පුළුප් සහනය ය. දැන දැන යයි මා කියන්නේ සිසිරගේ ලිපියේ එන අංක 5 යටතේ දැක්වූ කොටස අනුවය. සිසිර කියන බය ඔහුට මියක් සාමාන්‍ය විචාරකයාට හැකි බවත් බව ය තියාගෙන විචාරයට අත ගැසීම බොරුවක් බවත් අවධාරණය කළ යුතු ය.

සිසිර කියන විදියට තමන්ගේ සතුටට කරන අභියාසා වැඩ ඇත්තම ඒවා මහජන ප්‍රදර්ශනයට නබන කලාකාරී ගණාට අයත් නොවනු ඇත . විචාරකයා